

Svaz vinařů - Děkuji, nechci

Vinařský fond - Děkuji, nechci

Spotřební daň na víno – Děkuji, nechci

Každý, kdo se zabývá profesionálně výrobou, či obchodem s vínem se v posledních dnech a týdnech rozhodně nenudí. Ne že by vinaři a obchodníci s vínem milovali nudu. Mají práce nad hlavu a prosadit se na trhu v dnešní, všemi možnými krizemi nakažené době je pěkná dřina. Nejnáročnější je to zejména pro malé a střední vinaře, kteří nedisponují specializovanými marketingovými odděleními a musí se opírat jen o kvalitu svých produktů a lásku s kterou svůj produkt tvoří. Stejně tak jako o své obchodní partnery, přátele a rodinné zázemí. Jen s touto oporou v zádech mají šanci uspět.

Ne! Vinaři nudu nemilují. Je však něco, co působí jak rudý prapor na rozzuřeného býka ! Je to byrokracie, papírování, klientelismus a falešné sliby...

Za posledních pár dnů jsme potkali mnoho rozzuřených kolegů, kterým snad vřela krev v žilách. Měli a mají k tomu hned několik pádných důvodů.

- Vinařský fond a letošní odvody ze zásob

Když se v roce 2002-4 hledaly důvody pro vznik a fungování Vinařského fondu, jeho zastánci argumentovali mnohými ušlechtilými cíli. Zejména ochranou a podporou malých a středních vinařských subjektů, jako kostry českého a moravského vinařství. Dále pak osvětou a marketingem vína, jako prostředkem pro rozvoj malých a středních producentů v konkurenci velkých nadnárodních vinařských firem. Nutnost podpory byla argumentačně spojena i s ohledem na přínos vinařství při tvorbě a péči o krajinu. Právě těmito hodnotami byla ospravedlňována daň, kterou vinaři odvádí do Vinařského fondu.

Dnes je velká část vinařů doslova frustrována nakládáním s prostředky, které ze zákona musí odvádět této státem zřízené právnické osoby, instituce, která má ze zákona podporovat uchování a rozvoj vinohradnictví a vinařství, jako součást našeho kulturního dědictví. Místo toho svou činností podporuje a fakticky zdvojuje marketing velkých producentů, kteří vedle toho již disponují vlastními marketingovými odděleními. Přes to, že Fond má ve své dikci podporu domácího vinařství, ve svém důsledku podporuje největší dovozce levných vín. Tyto preferované vinařské společnosti, totiž nejsou schopny vyprodukovat víno s domácím původem v požadované ceně a množství. Jedná se tedy, o podporu lahvování vín, ne o podporu vinařství. Většina prostředků vynaložených na osvětové a marketingové kampaně jde do podpory retailu, které tvoří opět zejména nadnárodní společnosti. Čím dál tím více konzumentů si všímá, že dříve ceněná ochranná známka Svatomartinské víno, je dnes spojována opět s vínem mrzké ceny i kvality. Nelze opomenout i skandály související s předáním bohatě dotovaného Vinařského institutu soukromé společnosti a další a další....

Složení orgánů vinařského fondu a provázanost jejich členů s velkými hráči na trhu vínem je pak jen logickou ilustrací tohoto vinařského zmaru....

- **Svaz Vinařů**

Toto občanské sdružení se ve svých stanovách pasuje na zástupce všech vinařů v ČR. Jejím cílem, dle stanov má být vytvářet dobré podmínky v oborech vinohradnictví a vinařství. SVČR koordinuje činnost svých členů a hájí jejich oprávněné zájmy. Svaz dle svých stanov spolupracuje se státními orgány a v těchto vztazích prosazuje hospodářské, profesní, právní a podnikatelské zájmy svých členů.

Dle názoru řady současných, i bývalých členů se však za ušlechtilými cíly skrývá skupina byrokratů, většinou spojená s vedením a statutárními orgány vinařského fondu. Ta prosazuje ne zájmy všech vinařů, ale spíše vytváří jakési křoví.

Každého z nás určitě překvapila další nálož povinných hlášení a dotazníků, která zasypala tentokrát nejenom vinaře, ale i obchodníky a vlastně každého, kdo nakupuje či prodává víno. Novela zákona o vinohradnictví, která měla zamezit podvodným praktikám některých „moravských vinařů“ opět minula cíl. Minula ho i přes to, že jeho iniciátorem nebyl nikdo jiný než Svaz vinařů ČR. Ten se do prosazení své verze novely obul s takovou razancí, že i přes odmítnutí Ministerstva zemědělství, zakomponovat tento námět do ministerského návrhu (z důvodu zvyšování administrativní náročnosti), nevzdal. Využil svých lidí v poslanecké sněmovně a prosadil prostřednictvím pozměňovacího návrhu poslance Kováčika (KSČM) tento, do nebe volající nesmysl. Nesmysl, který způsobuje komplikace napříč obory přesahující vinařství. Mnoho subjektů z oboru hotelnictví, cestovního ruchu, restauračních služeb, reklamních agentur i obchodníků se dnes, díky této aktivitě nachází v právní nejistotě.

Následné reakce zainteresovaných subjektů v lednu tohoto roku na sebe nedaly dlouho čekat. Situaci opět zachránil Svaz vinařů a pánové Sedlo a Půček. Svým dopisem oznámili všem, že zákon je před novelizací a není ho třeba tedy dodržovat. Jak svérázné řešení....

Přes snahu několika našich kolegů, kteří se angažovali v průběhu několika let minulých, aby situaci ve Svazu vinařů změnili, je výsledek nevalný. Utvvrzuje nás v názoru, že Svaz vinařů ČR je nereformovatelný.

- **Návrh zavedení spotřební daně na tichá vína**

Poslední rána přišla toto pondělí, kdy ministr Kalousek oznámil svůj záměr zavést spotřební daň na tichá vína. Z reakce Svazu vinařů vyplývá, že o tomto útoku již ví delší dobu, a že je připraven bojovat. Zarážející je proč už nebojoval, když už věděl. Příjemný je rozhodně silný argumentační materiál. Svaz

ho rozeslal všem svým členům, a to jako svou hlavní zbraň do této bitvy. Dle grafiky a stylu jde zřejmě o produkt nadmíru oblíbené PR agentury Omnimédia.

Základní argumentační nástroje se opírají o malé vinaře, obavu o jejich přežití. Dále o zvyšování administrativní náročnosti pro malé vinaře, přínos pro tvorbu a péči o krajinu a jiné nám notoricky známé argumenty.

Nicméně snaha zabránit uvalení spotřební daně na víno je nám společná, jen nálepky typu „malý vinař“, které už byly mnohokrát zneužity ve prospěch těch velkých, nás z materiálů Svazu vinařů iritují.

A možná nejen nás. Po těchto pár řádcích chápeme, že státní kasa už nechce přispívat nám vinařům na nesmyslné projekty a instituce.

Zavedení spotřební daně, však pokrývá podmínky ve středoevropském vinařském regionu, a přesto, že pan Kalousek volá po narovnání, jeho návrh ve skutečnosti podmínky ohýbá.

Pokud státní kasa chce ušetřit, nejlepší cestou je zrušit Vinařský fond, který mimo ni zatěžuje i vinaře samotné.

My všichni, vinaři i obchodníci s vínem se musíme zasadit o pozitivní změny v našem oboru, nezáležat s obavami říci svůj názor. Vrátit vinařským sdružením cechovní charakter, založený na občanských a vysoce odborných principech, a pomocí kvality našich produktů šířit slávu našich vín, vinic a umu.

Ať se dílo daří

Za zakládající členy Vinařské asociace ČR

Petr Marek - Český archiv vín s.r.o.

Josef Valihrač - Vinař roku 2009 a 2010

PhDr. Vladimír Železný – Tanzberg Mikulov a.s.

Tomáš Krist – Vinařství Krist

Petr Nejedlík – Dobrá vinice

Josef Dufek – Vinařství Dufek

Karel Reichmann – Vinium Moravicum

Milan Sůkal – Vinařství Sůkal

Libor Průdek - Vinstars Rakvice

Roman Beneš - Vinařství Beneš

JuDr. Jaroslav Javornický -Vinařství Spielberg

Ivan Kalivoda - Pavlovín Velké Pavlovice

MuDr. Pavel Kosík – Vinařství Kosík

Jiří Maděřič – Vinařství Maděřič